

Ea

Casian Maftei

ea
a lăsat urme adânci în mine,
de parcă ar fi încrustat cu cuțitul,
scoarța unui fag...
Cei care trec pe alături mă privesc,
și citesc:
iubire abstractă...
ca acele tablouri pe care,
deși nu știu ce reprezintă, uimit,
constați că unii plătesc enorm de mult,
numai să le aibă.

ea mi-a arătat că îi sunt drag, și,
într-un fel,
îmi mulțumea pentru că o înțeleg;
pentru că o ajut,
și pentru că îi dau voie,
din când în când,
să se joace cu mine, știi?...
ca în copilărie:
Hai la groapa cu furnici,
Ba-i aici, ba nu-i aici...

cum aş putea să o urăsc?
ea este bună,
e ca o jucărie... Cu ea se joacă copiii,
căteii
se joacă cu ea;
pantofii, și sondele, și bărbații,
se joacă cu ea...
Numai mama sa nu se poate juca,
pentru că ea este
oarbă.

Cred că am să mai fumez o țigară.
better lucky dado,
cum zicea un italiano bătrân.

simt o lehamite,
și aş vrea să mor...